

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Modi LX Sacrae Orationis variè Formandæ

Kojałowicz, Kazimierz Wijuk

Antverpiae, 1668

Modus XLIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69292)

raro sincera, quando tunc de peccatis dolemus, cum nos peccata, velimus nolimus deserunt; & dolere de iis nolumus, cum peccata deserere potuimus. Tali inquit D. Ambros. *pœnitentiam promittere ut possim, veniam promittere non possum.* Et D. August. Ser. 71. ad fratres in erem; *Satis alienus est à fide, qui ad agenda pœnitentiam, tempus senectutis expectat.* Subjiciamus igitur nos sub potenti manu Dei, amplectamur benignissimum mortis variæ adeoque immaturæ decretum; etsi sapimus, quotidie mortem expectemus, ut quotidie parati, salutem facilius consequi possimus.

MODUS XLIV.

Narratorius sive Historicus, cum nimirum res gestæ alicujus, continua narratione explicantur: singulis aut pluribus punctis & circumstantiis rerum insistendo, eas explicando, exaggerando, & congruis doctrinis ac affectibus amplificando, uti eo possumus potissimum in narratione Passionis servatoris nostri, in Historia Nativitatis, Resurrectionis, Ascensionis; itemque festis aliorum Sanctorum, in quibus res piè ab illis gestæ, memoriâ Ecclesiæ celebrantur. In iis etiam solennitatibus, quæ, piæ meditationi, ex conformitate rationabili factorum plura suggerunt, quam de iis, in scriptura habeatur. Hac ratione in
assum-

assumptione B. VIRGINIS MARIÆ posses prosequi genus Mortis illius, quod Angelis circumstantibus, quod filio præsentem, quod toto cælo effuso Spiritum tradiderit: tum prosequi, quomodo anima ejus beatissima corpori restituta, quomodo cum eodem è tumulo educta, quomodo virgo elevata in aëra, cincta sanctorum millibus, à vita ad Deithronum, ibidem coronata. Exemplum dare hujusmodi perfectum, nimis longum est. Suggestatur igitur quam brevissimè ad impetum Tyronum.

P R A X I S.

In Ascensione Domini N. JESU
CHRISTI.

Et quidem D. Jesus postquam locutus est eis assumptus est in Cælum. Marc. 16,

Accessus & propositio. Abiit à nobis Magister noster, abiit Dux, abiit Parens noster, sequamur ergo abeuntem, mentis passibus: quem corporis pedibus, sequi non possumus.

Confirmatio

Ex narrata historia Ascensionis, insistendo ejus punctis.

Quo ergo primum passum movebimus? Extra civitatem progredi necesse est. Extra illam enim, discipuli à Domino ascensuro advocati. Eheu infelix civitas, quam jam Christus linoquit? Fuit tempus,

pus cum veluti gallina congregans pullos suos obi-
 ret te, & congregaret filios tuos, jam nunc vale, &
 quem projecisti extra portam cum cruce, eodem
 careas glorioso. Adjudicando innocentem cruci,
 abjudicasti te ejus Regno, cujus quemadmodum
 æternum inops eris, itaque neque nunc, gloriam
 prægustabis. Extra civitatem, Jesus ascensum abiit,
 & in Montem Oliveti abiit? Montem utique vi-
 cinum horto Gethsemani, & oppositum durissi-
 mæ Calvariæ. Scilicet, contraria contrariis op-
 posita, magis elucescunt, hinc signa victoriæ, mo-
 numentis opponuntur passionis. Dilcete Mortales
 ubi vestra gaudia vestros agere debeatis triumphos.
 Nondū gaudia vestra spectantur, non possunt ostē-
 di labores; si dum gloria monstratur, non possunt
 numerari merita, vanis gaudiis diffluitis, decipimi-
 nilætitiâ. Per angusta ad augusta itur, & nunquā
 latior triumphat virtus, quam in memoria, adeoq;
 aspectu exantlatorum laborum. Sed quid, quod
 post 40. dies, diem triumphi sui destinavit? salu-
 tatis hic est hominibus numerus. Quadraginta an-
 nis Israeli proximus fuit. Post quadraginta dies,
 Moyse tabulæ legis datæ, pro quadraginta dierum
 itinere; Elias cibo roboratus. Majora etiam his D.
 August. 17. in Joannem suggerit cum sic ait. *In hoc
 ergo seculo quasi quadragesimam abstinentiæ celebra-
 mus: cum beatè vivimus, cum ab iniquitatibus &
 ab illutis voluptatibus abstinemus; sed quia hæc absti-
 nentia, sine mercede non erit, expectamus beatam il-
 lam spem, & revelationem gloriæ Magni Dei & Sal-
 vatoris nostri IESU Christi. Quid metuis Chri-
 stiane*

stiane athleta? quid labores fugis? aude & post
 brevem quadragesimam mercedem copiosissimam
 & nunquam defecturam spera. Hoc & mons oliva-
 rum, & vestigia lapidi impressa significant. Auspice
 virtute Christoque Duce, nihil non superabis.
 Mollescent etiam laxa, ab ejus imitatione, dura ca-
 dent, petrosa fidentur. Audis Christum invitantem.
 Matt. 11. *Discite à me, quia mitis sum & humilis cor-
 de, & dicitur durum est, petra est.* Audis dicentem.
 Mat. 16 *Qui vult venire post me, tollat crucem suam
 & sequatur me, & iterum dicitur: durum est, petra est.*
 Ah! sit sane petra! sed petra, à Christi exemplo es-
 mollita est. Vide pedum sacro sancta signa, pas-
 suum vestigia, exemplorum documenta, & saltem
 amodò, dic, quod optimè dixit, si pariter effecit,
 Seneca in Epist. lib. 4. ep. 21. *subsilire in caelum, est
 angulo licet. Exurge modo: & te quoque dignum, sin-
 ge Deo.* Licet equidem licet, ac nimium quoque
 par est, suspirare ad illam meridiem quam meri-
 dianò ascensus tempore, designavit, & per D. Berna-
 rdi suspiria nobis judicavit. Sic enim sanctus ille
 Abbas, orbi auditori, Ser. 33. in cant. inelamat. *O
 verè merides? plenitudo lucis & fervoris, solis statio;
 umbrarum exterminatio, desiccatio paludū: fatorum
 depulsio; O perenne solatium! quando jam non in-
 clinabitur dies, & lumen meridianum? O vernalis
 temperies! O aestiva venustas! O autumnalis uber-
 tas? & ne quid videas præterisse, quies & feriatio
 hyemalis. O quot, in hac diei luce, caelestia simul
 effulsere lumina, quod desidereis palatiis obviam
 processere agmina, quis undique cinxit comita-
 tus!*

tus! *Viderunt ingressus tuos Deus Psal. 67. ingressus Dei mei Regis mei qui est in sancto. Prævenērunt Principes conuncti psallentibus in medio iuvenularum sympanistriarum. Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu. Principes Juda, Duces eorum. Principes Zabulon, Principes Neptali. Eja fratres, jungamur gaudiis! sed ut his jungi digne possimus, primum, jungamur, meritis. Ad gaudia tamen certe invitatur, qui ascendens super omnes Cælos, edicit: vado parare vobis locum. Joan. 14. unde Paulus ad Hebr. c. 6. Præcursor introivit Jesus, Tertull. de fuga in persequ: Apud inferos emancipatio nostra est, & stipulatio nostra in cælis. Sublata sunt portæ sempiternæ ut introiret Rex gloriæ. Dominus virtutum hominem de terris, imo ab inferis, mercatus in cælos. Et contra Gnost. Scito, & ascensum illum exinde complanatum vestigiis Domini; & introitum, exinde resecratum, viribus Christi; nec ullam moram aut questionem in limine occursum Christianis, qui non dignosci habent illic, sed agnosci: nec interrogari, sed admitti. Nam etsi adhuc putas clausum calum, memento claves ejus, hic Dominum Petro, & per eum Ecclesiæ reliquisse. Est cur gaudeamus, est cur cum D. Leon. Ser. 1. de assumptio: lætantes proclamemus. Quo præcessit gloria capitis, eo spes vocatur & corporis aut cum August. Serm. 176. Nos Christi mors vivificavit, nos resurrectio erexit, nos ascensio consecravit. In illo nostræ originis corpore, celestibus Regnis, arrham nostræ conditionis imposuit.*

MODUS